

בגן של רבנו ז"ל

בגן של רבנו כנגד ג'ן פרשיות שבתורה, בעזרת השם יתברך נשתדל להכניסכם בגנו של רבנו, ולסיים על הסדר את כתביו של רבנו נחמן מברסלב ז"ל סימן אחר סימן כך שבסוף השנה הזאת תזכו לסיים, או אפילו בחלקם כתביו של רבנו ז"ל, השם יהיה בעזרכם ובעזרי

פרשת וארא

קיצור ליקוטי מוהר"ן

שיחות מוהר"ן

סימן: כ-כא

סימן ה'

אות ט

צריך לשמר עצמו מיראות חיצוניות שלא יפל עליו יראה משום דבר שבעולם. רק כשבא עליו איזה יראה ופחד יזכר מיד יראת השם יתברך ופחדו הגדול ימשיך על עצמו יראת ה' כל היום תמיד. ועל ידי זה יוכל להתפלל עם פחות להוציא בכה גדול תפילתו ויהיה תפילתו בבחינת רעמים ויזכה לשמע היטב מה שמוציא בפיו. ועל ידי זה יזכה לשמחה, לעשות כל המצוות בשמחה גדולה מהמצוה בעצמה. ועל ידי זה יזכה לידע לבטל כל הגזרות אפילו לאחר גזר דין חס ושלוש

אות י

גם צריך לשתף האהבה עם היראה כדי לזכות לכל הנ"ל פי עקר ההתגברות הוא על ידי האהבה, אך אף על פי כן צריכין להקדים את היראה

אות יא

מי שרוצה לחוס על חייו צריך להתגבר שלא ישמע וישגיח כלל על המריבות שבין הצדיקים השלמים רק להאמין בכלם. ואדרבא כששומע המריבות שבין הצדיקים יקח לעצמו מוסר ויסתכל על עצמו היכן הוא בעולם. כי בזה מוכיחין אותו על שפגם בטפי מחו. כי בודאי אם לא היה נפגם מחו לא היה נשמע לו המריבות שבין הצדיקים ולא היה נכנס בלבו שום קשיא עליהם כלל. ועקר המריבה היא רק בשבילו, הינו בשביל זה בעצמו הנ"ל כדי שיבין ויזכר על ידי המריבה שבין הצדיקים היכן הוא בעולם שרוצים לגרשו מן החיים האמתיים שהם הצדיקים אמתיים על ידי המריבה הזאת, מחמת שפגם בטפי מחו שעליו נאמר "כל באייה לא ישובין ולא ישיגו ארחות חיים". ומי שהוא בסיל ואינו מבין את זאת באמת נתרחק על ידי זה ואובד את עולמו. אבל מי שרוצה לחוס על עצמו באמת אדרבא על ידי זה דיקא נתעורר ומזכיר את עצמו היכן הוא בעולם כנ"ל. ומבין שהוא הנסיון שלו שצריך לעמד בזה הנסיון שלא ישמע ולא יסתכל על המריבה הזאת ונתקרב דיקא על ידי זה לצדיקים אמתיים שעל ידי זה עקר תקונו לנצח. כי עקר המריבה שבין הצדיקים היא בשביל זה דיקא בשביל נסיון זה שיתרחק המתרחק, כי ראוי לרחקו מחמת שפגם בטפי מחו. ואם ירצה לעמד בנסיון זה להבין מזה בעצמו גדל פגמו ולא יסתכל על זה, יתקרב על ידי זה דיקא. כי מחמת שפגם כל כך אי אפשר לו להתקרב כי אם על ידי נסיון זה דיקא והבן. כי באמת השם יתברך חפץ חסד הוא ורוצה לקרב המרחקים אף על פי שאינם ראויים לקרבם אבל אין יכולים להתקרב כי אם על ידי נסיון זה כנ"ל

כשהאדם כל היום בשמחה אזי בנקל לו ליחד לו שעה ביום לשבר את ליבו ולהשיח את אשר עם לבבו לפני השם יתברך כמבואר אצלנו כמה פעמים, אבל כשיש לו עצבות חס ושלוש קשה לו להתבודד ולפרש שיחתו. ועיין במקום אחר כמה האדם צריך להתחזק להיות שמח תמיד וביותר בשעת התפלה, ושצריכין להכריח עצמו בכל כחותיו לזכות לשמחה. ואמר כי לזכות לשמחה זה קשה וכבד להאדם לזכות לזה יותר משאר כל העבודות. ענה ואמר: כפי הנראה שאי אפשר לבוא לשמחה כי אם על ידי ענייני שטות, לעשות עצמו כשוטה ולעשות עניני צחוק ושטות וכו' כמבואר במקום אחר, ורק על ידי זה באין לשמחה. כשהאדם זוכה לשמחה אזי השם יתברך בעצמו שומר אותו ומציל אותו מפגם הברית.

בראש השנה צריכין להיות חכם שיחשוב רק מחשבות טובות שייטיב השם יתברך עמנו וכו'. וצריכין להיות שמח בראש השנה. גם צריכין לבכות בראש השנה. בראש השנה ביום הראשון צריכין למעט בדבור מאד מאד. ואמר שאדם גדול צריך לדקדק בזה ביותר ועל כן הוא אינו אומר ביום הראשון אפלו הפייט רק מה שיסד רבי אלעזר הקליר, אבל שאר הפייט אינו אמר מחמת שאדם גדול צריך לדקדק אז ביותר לבלי לדבר שום דיבור שאינו מוכרח.

שבחי מוהר"ן

סדר הנסיעה שלו לארץ ישראל
אות - ב-ה

ואמר רבנו זכרוננו לברכה: מי שידוע מפני מה היתה ארץ ישראל תחילה ביד כנען ואחר כך באה ליד ישראל הוא יודע מפני מה הוא היה תחילה בקאמיניץ ואחר כך בארץ ישראל.

והנסיעה לקאמיניץ היתה פליאה גדולה מאד וכל העולם אמרו פרושים על זה, קצת דורשין לשבח וקצת וכו'. אבל כולם טעו, אפילו אותן שאמרו לשבח לא כווננו כוונתו כלל. ואפילו אותן שידעו קצת מחמת שהוא בעצמו גלה להם איזה רמוז, אף על פי כן לא ידעו כוונתו בשלמות. וכבר אמר דבר נאה על זה על מה שהעולם טועין עצמן בו תמיד בכל מה שהוא עושה וכו'.

קצת אמרו שנסע כדי למצוא שם את הכתבים של הבעל שם טוב שסגרם באבן, ואומרים קצת שהם טמונים שם בקאמיניץ ואמרו שנסע לשם בשביל זה. והוא זכרוננו לברכה התלוצץ מזה ואמר שלא נסע כלל בשביל זה כי אינו צריך להם כלל. ואמר, אלו היה רוצה אותן הכתבים היו מביאים אותם לביתו אך הוא אין צריך להם כלל.

בערב חג הפסח (שנת תקנ"ח לפ"ק) יצא אדונו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה מהמקווה ואמר לזה שהלך עמו, שבזאת השנה יהיה בודאי בארץ הקדושה. ובחג הפסח אמר תורה על פסוק (תהלים ע"ז כ): "ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נודעו" והקשה מרישא לסיפא ואמר תורה על זה בתרוץ קושיא זו. ומתוך דברי תורתו הקדושה נתוודע לכל באי אליו שבודאי יסע לארץ ישראל

יצר הרע נוקש בכל פעם ומעוררו למה שמעוררו ואף אם אין אדם שומע לו ופונה ערף ממנו אף על פי כן הוא נוקש בו עוד פעם שני ושלישי ורביעי ויותר. אבל אם האדם הוא חזק בדעתו ועקשן נגד היצר הרע ואינו פונה אליו כלל, אזי היצר הרע מסתלק והולך לו. וכן בתפלה בענין המחשבות הבאים לבלבלו הוא ממש כנ"ל, שהמחשבה באה כמה פעמים פעם אחר פעם לבלבלו, וצריך להיות חזק לבלי להסתכל עליה כלל בשום אופן ועיין במקומות אחרים מזה.

כשאדם נכנס לקדושה גבוהה, כגון כשמתקרב לצדיק האמת וכיוצא, לפעמים אז דייקא יקרה לו מקרה בלתי טהור, חס ושלום. ואל יפול בדעתו מפני זה כי אדרבא לפעמים זה סימן שנתקרב אל הקדושה ולפעמים היא טובה גדולה.

כבר מבואר שאין שום יאוש בעולם כלל, ובוזה בעצמו שהוא רואה את עצמו רחוק מאד מהשם יתברך בתכלית הרחוק, בזה בעצמו ראוי לו להחיות את עצמו מאחר שעל כל פנים הוא יודע שהוא רחוק. כי היה אפשר שיהיה רחוק כל כך עד שלא ידע כלל שהוא רחוק, ומאחר שעל כל פנים הוא יודע גדל ריחוקו אף על פי שהאמת הוא כן, אף על פי כן זה בעצמו הוא חשוב אצל השם יתברך מה שהוא על כל פנים יודע ריחוקו. ועל ידי זה בעצמו ראוי לו להחיות את עצמו ולחזק את עצמו בכל מה שיוכל:

היצר הרע נוקש בכל פעם ומעוררו למה שמעוררו ואף אם אין אדם שומע לו ופונה ערף ממנו אף על פי כן הוא נוקש בו עוד פעם שני ושלישי ורביעי ויותר. אבל אם האדם הוא חזק בדעתו ועקשן נגד היצר הרע ואינו פונה אליו כלל, אזי היצר הרע מסתלק והולך לו. וכן בתפלה בענין המחשבות הבאים לבלבלו הוא ממש כנ"ל, שהמחשבה באה כמה פעמים פעם אחר פעם לבלבלו, וצריך להיות חזק לבלי להסתכל עליה כלל בשום אופן ועיין במקומות אחרים מזה.

כשאדם נכנס לקדושה גבוהה, כגון כשמתקרב לצדיק האמת וכיוצא, לפעמים אז דייקא יקרה לו מקרה בלתי טהור, חס ושלום. ואל יפול בדעתו מפני זה כי אדרבא לפעמים זה סימן שנתקרב אל הקדושה ולפעמים היא טובה גדולה.

כבר מבואר שאין שום יאוש בעולם כלל, ובוזה בעצמו שהוא רואה את עצמו רחוק מאד מהשם יתברך בתכלית הרחוק, בזה בעצמו ראוי לו להחיות את עצמו מאחר שעל כל פנים הוא יודע שהוא רחוק. כי היה אפשר שיהיה רחוק כל כך עד שלא ידע כלל שהוא רחוק, ומאחר שעל כל פנים הוא יודע גדל ריחוקו אף על פי שהאמת הוא כן, אף על פי כן זה בעצמו הוא חשוב אצל השם יתברך מה שהוא על כל פנים יודע ריחוקו. ועל ידי זה בעצמו ראוי לו להחיות את עצמו ולחזק את עצמו בכל מה שיוכל:

אפילו האנשים הפשוטים (שקורין פראסטאקים) ואפילו הרשעים ואפילו אומות העולם להבדיל, כולם מקבלים חיות מהתורה. ועל כן אפילו מי שהוא איש פשוט, כגון שאינו יכול ללמוד או שהוא במקום שאינו יכול ללמוד, אף על פי כן גם אז הוא מקבל חיות מהתורה. על כן גם אז צריך להחזיק עצמו ביראת שמים בכל מה שיוכל אפילו בשעה שהוא בטל מן התורה ואפילו מי שאינו יכול ללמוד, כי כולם מקבלים חיות מן התורה הנעלמת על ידי הצדיק הגדול, שמתנהג בפשיטות לפעמים. ועיין בפנים.

ליקוטי עצות

ערך אמת ואמונה

מג. על ידי נפילת האמונה הקדושה על ידי זה נעשין ונתחזקין אמונות כוזבות וכן להיפך כשמעלין ומתקנין האמונה הקדושה, על ידי זה נחלשין ונופלין האמונות כוזבות, וחוזרין ושבין העובדי כוכבים ומזלות מאמונות כוזבות שלהם לאמונתנו הקדושה ונעשים גרים. ולפעמים נעשים גרים בכח, דהיינו אף על פי שאינם באים להתגייר ממש בפועל, אף על פי כן מכירין את השם יתברך במקום שהם, ויודעים ומאמינים שיש יחיד קדמון יתברך. ולפעמים נעשים גרים בפעל ממש, שבאים ומתגיירין. ואלו הגרים מזיקין לישראל ומכניסין גאות ונאוף בישראל וצריכין עדין לזה כמה תקונים.

ספר המידות

ספר המידות - ערך אמונה

מד. עיקר האמונה שלמה זוכין על ידי התקרבות לצדיק האמיתי שיש לו בחינת רוח הקודש, שעל ידי זה נתברר המדמה שעל ידי זה עיקר שלמות האמונה, שזוכין להאמין בשם יתברך ובחידוש העולם שהוא יסוד הכל וכל העולם תלוי בזה.

לה. על ידי שבועת שקר נופל מאמונה:

לו. מי שאין לו אמונה אינו מקבל מוסר:

לז. מי שאין מאמין בדברי הצדיק לסוף - שאין נהנה מהדבר אף על פי שהוא רואה:

לח. מי שאין לו אמונה, בודאי חוקות הקדוש ברוך הוא אצלו נמאס:

לט. משיח יבוא בפתע פתאום, ועל ידי זה מחמת שמחה יפחדו ישראל:

מ. כשיבוא משיח, אזי כל השרים של מעלה ושל מטה יחלו, אבל עכשו

כשיש עליה לאיזה שר, אזי ישראל הם חולים:

מא. לעתיד לבוא כל אחד הזעיר מחברו בשנים יהיה יותר למעלה:

מכמים, גם פסקו ממנה אנשי אמנה:

מה. האמונה תולה בפה של האדם, שצריכין לדבר האמונה בפה כמו שכתוב: אודיע אמונתך בפי. ועל כן כשאדם נופל מאמונה, חס ושלום, עצה לזה - שידבר האמונה בפיו, שיאמר בפה מלא שהוא מאמין וכו' כי זה בעצמו שמדבר בפיו דבורי אמונה זה בעצמו היא בחינת אמונה. גם על ידי זה זוכה לבוא לאמונה שלמה, כי האמונה תולה בפה של אדם, כנזכר לעיל